

OPIS PRZEDMIOTU KSZTAŁCENIA

Nazwa przedmiotu Logika i teoria mnogości dla informatyków					
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot Instytut Matematyki					
Kierunek	Specjalność	Specjalizacja	Semestr/y	Poziom kształcenia i profil kształcenia	Forma studiów
Informatyka	Programowanie	-	I	SPS praktyczny	stacjonarne/ niestacjonarne
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących) dr Irena Domnik, dr Stanisław Kowalczyk					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
(W) wykład	15	9	15	21	1
Przygotowanie do zaliczenia z oceną wykładu (przygotowanie domowej pracy kontrolnej)			10	11	
Analiza literatury			5	10	
(CAU)ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do zajęć (rozwiązywanie zadań domowych)			15	20	
Przygotowanie domowej pracy kontrolnej			5	5	
Przygotowanie do kolokwium			10	17	
Razem	45	27	45	63	3
Metody dydaktyczne <ul style="list-style-type: none"> (W)wykład: wykład problemowy, wykład problemowy wspomagany pokazem multimedialnym (CAU)ćwiczenia audytoryjne: ćwiczenia praktyczne - rozwiązywanie zadań, metoda problemowa, praca w grupach 					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi <p>A. Wymagania formalne: znajomość matematyki na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej</p> <p>B. Wymagania wstępne: wiadomości i umiejętności z matematyki szkoły ponadgimnazjalnej, umiejętność logicznego myślenia i wnioskowania</p>					
Cele przedmiotu Celem przedmiotu jest zapoznanie z podstawami logiki matematycznej i teorii mnogości oraz z ich zastosowaniami do budowy i analizy teorii matematycznych. Przedmiot systematyzuje wiedzę szkolną i wprowadza w język i metody współczesnej matematyki. Głównym celem jest wykształcenie podstawowych umiejętności posługiwania się abstrakcyjnym językiem matematyki (teorii mnogości) i analizy matematycznego tekstu.					
Treści programowe <ol style="list-style-type: none"> Rachunek zdań. Zdanie, funktory zdaniotwórcze, tautologie, reguły wnioskowania Rachunek kwantyfikatorów. Funkcje zdaniowe, rodzaje kwantyfikatorów, zmienne wolne i związane, kwantyfikatory o ograniczonym zakresie, prawa rachunku kwantyfikatorów, prawa zamiany kwantyfikatorów funkcji dwóch zmiennych Algebra zbiorów. Aksjomatyka teorii zbiorów, działania na zbiorach, własności działań, diagramy Venna Relacje. Para uporządkowana, iloczyn kartezjański, własności relacji, relacja odwrotna, złożenie relacji, relacje 					

równoważności, klasy abstrakcji, zasada abstrakcji
 5. Funkcje. Funkcja jako relacja, składanie funkcji, funkcja odwrotna, bijekcje, obrazy i przeciwobrazy zbiorów wyznaczone przez funkcje
 6. Indeksowane rodziny zbiorów. Suma i przekrój indeksowanej rodziny zbiorów. Prawa de Morgana dla uogólnionych rodzin zbiorów.
 8. Równoliczność zbiorów. Zbiory skończone, zbiory przeliczalne, zbiory mocy continuum, twierdzenie Cantora-Bernsteina, twierdzenie Cantora.
 9. Zbiory uporządkowane. Relacje porządkujące, porządek częściowy, liniowy, dobry, gęsty, diagramy Hassego. Elementy maksymalne (minimalne) i największe (najmniejsze).

Efekty kształcenia

Wiedza

W_01 Formuluje aksjomaty teorii mnogości, zna definicje i twierdzenia z podstaw logiki i teorii mnogości.

W_02 Zna przykłady pojęć występujących w podstawach logiki i teorii mnogości.

Umiejętności

U_01 Sprawdza, że dane wyrażenie jest prawem rachunku zdań, rachunku kwantyfikatorów oraz stosuje prawa rachunku zdań i kwantyfikatorów do opisu zagadnień z innych działów matematyki,
 U_02 wyznacza sumę, przekrój, różnicę zbiorów, sumę i iloczyn indeksowanej rodziny zbiorów, dowodzi, że wyrażenie jest prawem rachunku zbiorów

U_03 Bada własności relacji, wyznacza klasy abstrakcji w przypadku relacji równoważności, bada uporządkowanie zbioru przez wybrane relacje, wskazuje elementy wyróżnione

U_04 Znajduje obrazy i przeciwobrazy zbiorów uzyskane przy pomocy dowolnej funkcji.

U_05 Bada równoliczność zbiorów oraz znajduje moce wybranych zbiorów.

Kompetencje społeczne

K_01 Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia, jest otwarty na poszukiwanie niestandardowych rozwiązań

K_02 potrafi precyzyjnie formułować pytania służące pogłębieniu własnego zrozumienia danego tematu lub odnalezieniu brakujących elementów rozumowania.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

W – zaliczenie z oceną

CAU – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Zaliczenie z oceną

(W)Wykład –zaliczenie pisemne – pytania otwarte i zamknięte – efekty: W_01, W_02

(CAU) Ćwiczenia audytoryjne

- kolokwia pisemne – pytania otwarte - efekty:

U_01, U_02, U_04,

- domowe prace kontrolne - efekty:U_03, U_05,

K_01, K_02

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna

K ∈ [50% a, 60% a) dostateczna

K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna

plus

K ∈ [70% a, 80% a) dobra

K ∈ [80% a, 90% a) db plus

K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra

Oceną zaliczenia wykładu jest ocena z kolokwium pisemnego

Ocena zaliczenia ćwiczeń jest obliczona jako średnia arytmetyczna ocen z kolokwium pisemnych oraz ocen z domowych prac kontrolnych.

Końcowa ocena z zaliczenia przedmiotu wyliczona jako średnia ważona ocen otrzymanych za wykład i ćwiczenia, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS.

Matryca efektów kształcenia

Numer (symbol) efektu kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla programu	Odniesienie do charakterystyki drugiego stopnia PRK dla obszaru/ obszarów
W_01	K1_W01	P6S_WG,
W_02	K1_W01	P6S_WG,
U_01	K1_U01, K1_U02, K1_U03, K1_U04	P6S_UW
U_02	K1_U01, K1_U02, K1_U03, K1_U04	P6S_UW
U_03	K1_U01, K1_U02, K1_U03, K1_U04	P6S_UW
U_04	K1_U01, K1_U02, K1_U03, K1_U04	P6S_UW
U_05	K1_U01, K1_U02, K1_U03, K1_U04	P6S_UW
K_01	K1_K01, K1_K02	P6S_KK, P6S_KO
K_02	K1_K01, K1_K02	P6S_KK, P6S_KO

Wykaz literatury

A.Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć Logika i teoria mnogości dla informatyków:

1. K. Kuratowski, Wstęp do teorii mnogości i topologii, PWN Warszawa 1982.
2. H. Rasiowa, Wstęp do matematyki współczesnej, PWN Warszawa 1973.
3. . J. Kraszewski, Wstęp do matematyki, WNT Warszawa 2007.
4. W. Marek, J. Onyszkiewicz, Elementy logiki i teorii mnogości, PWN Warszawa, 1996.

B. Literatura uzupełniająca do zajęć Logika i teoria mnogości dla informatyków

1. J. Słupecki, L. Borkowski, Elementy logiki matematycznej. PWN Warszawa 1972.
2. B. Stanosz, Ćwiczenia z logiki, PWN Warszawa 1980.
3. S. Fudali, Logika, Wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego
4. J.Musielak, Wstęp do matematyki, PWN Warszawa

Kontakt

dr Irena Domnik

irena.domnik@apsl.edu.pl